

петлы; сжщо и онѣзи челоуѣцы, които обычатъ да живѣхтъ въ непазенъе и небреженіе, тѣй еще мразятъ онѣзи що говорѣхтъ право и полезно.

Нѣкоя вѣлшебница, когато като напоявала нѣкого съ подправена нѣкоюж вода. тозъ часъ го преструвала на свѣнж; тѣй и сласть-та на този свѣтъ, когато прелъсти и го улови въ примка-та си, изгубва му ума и го уподобява на скотъ.

Нѣкой пѣвецъ орфей (свирачъ) тѣй сладко умѣяше да пѣе, щото като да бѣ възможно съ пѣяніе-то си да укроти и упитоми и дивы-тѣ звѣрове; тѣй и добро-то ученіе на добрия челоуѣкъ, може неправеднаго въ правда да приведе, и къмъ Бога да обърне.—Брате милый! знай, чи е добро челоуѣкъ да говори умно, която трѣба; но е добъръ, почтенъ и онзи, който незнае да говори, а му е мило да слуша. Онзи, който нити умѣе да говори, нити желае да слуша, такъвъ челоуѣкъ е невѣжа, меланхоликъ и завистливъ; за таквизи дума Христосъ: не хваляйте бисера предъ свиніе-то (Мат. 7, 16.).

К.

Както брашлянъ-а помощъ и благодѣтелство не-познава, сирѣчь, дору се неприлѣпи при какво годѣ дърво не може да расте; и дору го не изсуши се неоткъсва; тѣй лукавъ и опакъ